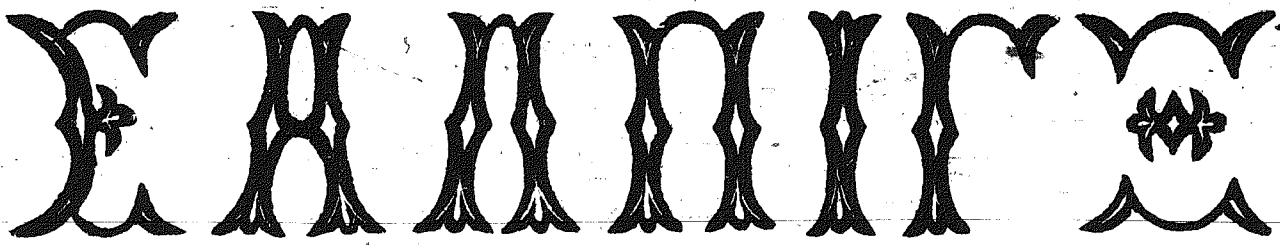

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
Εν τοῖς χωρίοις » 6.
Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΦΟΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
παγήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Θ.
δυσσέως Γ. Μιχαηλίδου, ἐν τῇ ἀ-
γορᾷ Μπιλιάρδου, πωλοῦνται διά-
φορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σίδηρα
ἐν γένει δι' οἰκοδομὰς, οἷον σὺρται,
χλειδωνῖαι, πομέλλαι θυρῶν καὶ
παραθύρων κ.λ. ὡς καὶ διάφορα
χρώματα (πορταῖς) μετὰ τοῦ ἐλαί-
ου των καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰ-
δη τῶν χρωματιστῶν.
Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ
τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρ-
μακείου του, ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυρίδου ἐν
τῇ καὶ ὁ ἴδιος κατοικεῖ πρὸς εὐκολίαν
τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόν-
των ἀνάγκην· εὐτρεπίσας δὲ καὶ πλου-
τίσας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων
καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐφωδιάσθη
ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου
(μορευνολάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς
τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὁ-
περ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἡνωμένον μετὰ
Ἰωδούχου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς
λίαν συγκαταβατικά.

NEON ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Φίλιππος Καστὰν κατήρτι-
σε καὶ συνεπλήρωσεν ἐντελὲς φαρμα-
κεῖον κάτωθι τῆς οἰκίας του, ἐν ᾧ
δέχεται καὶ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς καὶ ἀμέ-
σως κατὰ πᾶσαν ὥραν, πᾶσαν πρὸς
αὐτὸν παρουσιαζομένην συνταγὴν.
Τὴν συγκαταβατικότητα τῶν φαρ-
μάκων καὶ τὴν προθυμίαν καὶ ἀκρι-
βειαν μεθ' ᾧ ἐκτελεῖ πᾶσαν συντα-
γὴν δύναται νὰ γνωρίσῃ πᾶς ἐπισκέ-
πτης τοῦ φαρμακείου του.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρωδάτον
καὶ λίαν καλῆς ποιότητος, εὕρισκε-
ται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἀνα-
στασίου ἀντικρὺ τοῦ σιδηρουργείου
τοῦ κ. Θεοδοσίου. Ὅσοι ἀπαξ μετα-
χειρισθῶσι τὸ σαποῦνιον τοῦτο, ἀδύ-
νατον πλέον νὰ αγοράσωσιν ἄλλου
εἶδους.

Ἡ ἐπιστάσις τῆς «Σαλπύργου» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμ-
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρόνται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐπιθυμοῦν-

τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν
ἐν Ἀρσένῳ ἀξιολόγων συνδρομητῶν μας δὲν
λαμβάνουσι ταχτικά τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἐμέσως εἰς
ἡμᾶς.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κ.
Ἐλευθεριάδου (ἀγορὰ Μπιλιάρδου)
πωλοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις διαφό-
ροις ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λοιποῖς
τοῦ σχολείου βιβλίοις καὶ «Φιλολο-
γικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ βίῳ
τῶν γεωτέρων Κυπρίων μνημείων
τῶν ἀρχαίων» ὑπὸ Γ. Λουκά.

[Συνέχεια καὶ τέλος τῆς παρὰ φιλοπάτρι-
δος Κυπρίου σταλείσης ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐξωτερι-
κοῦ ἐπιστολῆς.]

Ὅτε πρό τινος καιροῦ ἤ-
μην ἐν Κύπρῳ ἤκουσα πολλά-
κις ἐπαναλαμβανομένην ὑπὸ τῆς
Α. Μακαριότητος τοῦ ἀρχιεπι-
σκόπου τῆς νήσου, τοῦ σερνῶ-
ματος τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ
τῆς Κύπρου θρόνου, τὴν ἐπιθυ-
μίαν τοῦ νὰ ρυθμισθῶσι τὰ τῶν
θρόνων εἰσοδήματα, εἰς δὲ τοὺς
Ἀρχιερεῖς νὰ διδῶνται εἰς ἀνά-
λογος μισθός. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι
παραδόξως πως, ὑπ' ἐκείνων,
οἵτινες ἔχουσι συμφέρον, ὡς φρο-
νοῦμεν τοῦλάχιστον, νὰ ἐνα-
ντιῶνται πρὸς μίαν τοιαύτην
λύσιν, ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία
αὕτη, προκαλοῦνται, ἡ μᾶλ-
λον προσκαλοῦνται οἱ τοῦ λα-
οῦ προἰστάμενοι νὰ ρυθμίσωσι
καὶ εἰσάξωσι τὸ ζήτημα τοῦτο
εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἀνάλογον
τῇ παρούσῃ περιστάσει τροχι-
άν του καὶ ὅμως οὗτοι, οἵτι-
νες πρῶτοι ὄφειλον νὰ ἀπαι-
τήσωσι τοῦτο, καθεύδουσι τὸν
νήδυμον, ἀδιαφοροῦντες περὶ
παντὸς καθαρώς κοινωνικοῦ, ἀ-
παιτοῦντος μόνον τὴν ἰδικήν των
ἐνέργειαν, καὶ ἀγρύπνως μόνον
ἔχοντες κατὰ παντὸς κυβερνη-
τικοῦ. Ἀρνητικῶς μόνον οἱ
φίλτατοι συμπατριῶται ἔμα-
θον νὰ ὑπηρετῶσι τὴν πατρίδα
θετικῶς δὲν ἐδιδάχθησαν.

Ἀλλὰ ὅταν τοῦτο παραμε-
λῇται, ἐκεῖνο ἐγκαταλείπεται,
τὸ ἄλλο δὲν ἐξετάζεται καὶ ἐ-
πὶ πᾶσι διατελεῖ ἐξηπλωμένη ἡ

ἀσύγγνωστος ἀδιαφορία καὶ εἰς
πάντα ἀναμένει ὁ εἰς τὸν ἄλ-
λον νὰ κινηθῇ πρῶτος, νὰ λα-
λήσῃ πρῶτος, νὰ ἐνεργήσῃ πρῶ-
τος, καὶ πρωτοβουλία δὲν ὑ-
πάρχει εἰς κανένα, ἐνόσω μία
τοιαύτη ἄχαρις καὶ ὀλεθρία πο-
λιτικὴ εἴνε στερεοτύπως γεγραμ-
μένη εἰς τὴν ἡμερησίαν τῶν Κυ-
πρίων διάταξιν, τότε δυνάμεθα
νὰ παραπονώμεθα ὅτι ἡ Κύ-
προς στερεῖται ἀνθρώπων καὶ
ὅτι οὐδέποτε οὐδεμία ἐν οὐδενὶ
κοινωνικῷ ζητήματι ἐπιτευχθή-
σεται ἀνάλογος τῇ περιστάσει
λύσις καὶ εὐχάριστος τῶν πρα-
γμάτων τροπὴ πρὸς βελτίωσιν.

Ἄγνοῶ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ
ἰδιαίτερα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι
κοινωνικῶν, κατὰ πόσον προά-
γονται καὶ κατὰ πόσον εὐδοκι-
μοῦσιν, οὐχ ἤττον ὅμως καὶ εἰς
ταῦτα δικαία τις ἀμφιβολία ἐ-
πικρατεῖ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν
μ' ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς σχημα-
τιζόμενα κέντρα συσκέψεων, τῶν
συλλόγων καὶ τῶν λεσχῶν. Ἐκ
τῶν γενικῶν ζητημάτων κρίνο-
μεν καὶ διὰ τὰ ἰδιαίτερα. Πε-
ριπλέσων δ' ἔχομεν καὶ λόγους
νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐὰν ἐν λέ-
σχαις καὶ ἐν συλλόγοις συζη-
τηθῶσι ἀφορῶν βελτίωσιν τινα,
τῆς συζητήσεως ταύτης ὁ πρό-
ορισμός εἴνε νὰ ταφῇ ἐκεῖ ἐνθα
ἐγεννήθη καὶ οὐδὲν πλέον, διότι
οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀναλάβῃ τὴν
πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας.

Μίαν μόνον περίπτωσιν γνω-
ρίζομεν καθ' ἣν θαυμάσται, ἡ-
μερονύκτιοι ἐνέργειαι καταβάλλ-
ονται, ὅταν δοθῇ ἀφορμὴ καὶ
ὕλη πρὸς ἀνάφλεξιν παθῶν καὶ
διαίρεσιν κοινωνία τις εἰς δύο
ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. ὦ!
τότε θαυμαστόν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ
ἀκοῦσαι τὴν ἐξ ἐκατέρων τῶν
μερῶν καταβαλλομένην ἐνέργει-
αν, δραστηριότητα, ζῆλον καὶ
προθυμίαν, ὅπως τελεσφόρως
καταπολεμηθῇ καὶ εἰ δυνατόν
κατασυντριβῇ ἡ ἐναντία μερίς.
Εὐχῆς δ' ἔργον τότε ἐὰν ἄρῃ
τὴν περιφανῆ νίκην ἡ μερίς ἐ-
κείνη τῆς ὁποίας τὰ φρονήμα-

τα εἴνε μᾶλλον ὠφέλιμα ἢ ἡτ-
τον βλαβερὰ τῇ κοινωνίᾳ ἄλ-
λως ἀλοίμονον αὕτη. Ἐπεθύ-
μουν, καὶ μετ' ἐμοῦ πᾶς πιστεύει
Κύπριος, τὴν ἔλλειψιν τοιούτων
ἐν ταῖς μικραῖς τῶν πόλεων
τῆς νήσου κοινωνίαις ἀντιπολι-
τεύσεων, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις
καὶ ἡ κατ' ἀλλήλων διαμάχη
τότε εἴνε ἀναγκαῖα καὶ ὠφέ-
λιμος ὅταν ἔχη νόμιμον βάσιν
καὶ δικαίαν ἀφορμὴν ὑπάρξεως,
νὰ ἐκλείπῃ δὲ καθ' ὀλοκληρίαν
τὸ πάθος καὶ νὰ παύῃ ὑφιστα-
μένη, ἅμ' ὡς τὰ προκαλέσαντα
αὐτὴν ἔλλογα αἰτία ἐκλείψωσι,
οὐχὶ δὲ νὰ γείνηται ἀφορμὴ δι-
αιωνίσεως τῶν κομμάτων καὶ
τῆς κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεως.

Περαιῶν ἐνταῦθα τὴν μα-
κρὰν ταύτην ἐπιστολήν μου, συν-
οψίζω ὡς ἐξῆς τὰς ἰδέας μου.

1. Ἡ κατὰ τῆς κυβερνήσεως
ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ μὴ ἐ-
ξέρχεται τῆς λογικότητος, τῆς
νομιμότητος καὶ οὐδέποτε νὰ
ᾔνε ὑπερβολικὴ.

2. Ὁ μέγας ζῆλος τῆς καὶ
ἐν αὐτοῖς τοῖς λεπτοτάτοις ἢ καὶ
ἀσημάντοις ζητήμασιν ἐμπαθοῦς
κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐπιθέσε-
ως, οὐδέποτε δικαιολογεῖται καθ' ὅ-
σον ἄλλα μεγάλα ἐθνικὰ κοι-
νωφελῆ ζητήματα δὲν ἐπισπῶ-
σι τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν
Κυπρίων καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς βελ-
τιώσεως αὐτῶν κοινὴν συνεργα-
σίαν.

Τοσούτων παρακαλῶ δότε
πρὸς τὸ παρὸν ξενίαν, φίλε συν-
τάκτα, ἄλλοτε δὲ πλείοναν, ἣν
σχολὴν ἔχομεν καὶ ξενίας τυγ-
χάνωμεν.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης
ἀνεπετάσθησαν καὶ πάλιν αἱ πύλαι
τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς δεχθεῖσαι τοὺς
βουλευτὰς ὡς ἄλλους ἰατροὺς, πρὸς
ἰατροσυμβούλιον περὶ τῆς βαρείας
καὶ θανατηφόρου νόσου τοῦ πάσχον-
τος δυστυχούς κυπριακοῦ λαοῦ. Ὅ-
ποια αἰσθήματα καταλαμβάνουσι τοὺς
ἀντιπροσώπους πρὸ τῆς εἰσόδου των
εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην, ἐν ἣ ὁ

συζητηθῇ μετὰ πάσης λεπτομερείας πᾶσα πληρὴ τῆς πατρίδος, ἐν ἣ θὰ υποδειχθῶσι τὰ φάρμακα, ἐν ἣ θὰ υπεραμυνθῶσιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ἐν ἣ θὰ ἰδῶσι ματαιούμενας πᾶσας τὰς ἐνεργείας, ἑλλείψει ἢ ἀρνήσει φαρμάκων!!! Ὡ! πόσον λυπηρὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο καὶ πόσον ὀχληρὸν εἰς τοὺς βουλευτάς, προαισθανόμενον καὶ προγινωσκόμενον!

Διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ποθοῦντα καὶ σπυρόντα μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πάσης εὐλαϊκείας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ καθηκόντος καὶ, ἐν αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ καθῆκον ὁρμῇ, ἔχοντα τὴν συνείδησιν ὅτι θὰ τεθῶσι κωλύματα εἰς τὰς προσπάθειάς του καὶ θὰ ἐξουδετερωθῇ οὕτω ὁ ζήλος του, τὸ τοιοῦτο εἶνε λίαν σκληρὸν καὶ πρὸ τοιαύτης σκληρᾶς δοκιμασίας εὐρίσκονται κατ' ἔτος οἱ ἀξιοί βουλευταί μας. Εἰσπερχόμενοι ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ, βλέπουσιν ἐκεῖ ὀφθαλμοφανῶς τὴν Κύπρον κλινήρην, πρὸς αὐτοὺς τὰς χεῖρας ἐκτείνουσιν καὶ περίλυπον τὸ βλέμμα ρέπουσαν, ἀπαλλαγὴν τῶν βασάνων ἐπικαλουμένην, τοὺς καταλαμβάνει ὁ ἅγιος ἐκείνος καὶ γλυκὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἐνθουσιασμὸς, ταράττονται, συγκινοῦνται, τὸ αἷμα ἀναβαίνει εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ δάκρυα λανθάνουσιν ὑπὸ τὸ βλέφαρον, συζητοῦσιν, ἀγωνιῶσιν, ἀνακαλύπτουσιν, εἴτε τῇ συνεργασίᾳ ὅλων εἴτε τῶν περισσοτέρων, τὸ ἀρόδιον φάρμακον, συντάττεται ἡ συνταγὴ καὶ τὰ πάντα φροῦδα καὶ μάταια. Τὰ φάρμακα ἐλλείπουσι. Τὸ μέγα καὶ πλούσιον Βρετανικὸν φαρμακεῖον «δὲν περισσεύουσι—λέγει—φάρμακα διὰ ξένους ἀσθενεῖς».

Ὡ! διὰ τὴν μεγάλην, πλούσιαν, ἰσχυρά καὶ εὐγενῆς Ἀγγλίαν, πρὸς ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν γένει ἔχει μᾶλλον ἀφορμὰς εὐγνωμοσύνης, νὰ μὴ ποιῇ οὕτως ὥστε νὰ εὐλογηται καὶ ὑπὸ τῶν Κυπρίων τὸ ὄνομά της, νὰ ἐπιρρωσθῇ δὲ καὶ νὰ διακωμωδηθῇ ἡ πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἡ ἀξιολύπητος παράδειγμα καλῆς διαχειρίσεως διδοῦσα πρὸς πάντας Μεγάλῃ Βρετανίᾳ κατὰ τί ἀδυνατεῖ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Κύπρου;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ γλυκὺ καὶ τερπνὸν ἔαρ μᾶς ἐπεσκέφθη κάπως προωρῶς, τοῦτο δὲ παρέχει ὑπονοίας ὅτι ταχέως τις μεταβολὴ γενήσεται. Παντοῦ τῆς νήσου ἐπεκράτησε σχεδὸν καλοκαιρινὸς καιρὸς ἐπὶ δεκαήμερον ἤδη, τῶν δὲ σπαρτῶν ἡ αὐξήσις καθιστα-

ται ἐπαισθητὴ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ. Οὐδεὶς γεωργὸς, ἐν οἰαδῇτινί γωνίᾳ τῆς νήσου οἰκῶν, ἔχει παράπονα κατὰ τοῦ ἐφετεινοῦ, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, καιροῦ, εὐχόμεθα δὲ καὶ ἐλπίζομεν νὰ διατηρηθῇ ἀμειωτος ἡ εὐχαρίστησις αὕτη μέχρι τῆς ἀποθηκεύσεως, ἣν ὁ μὲν καιρὸς ὑπόσχεται πλουσίαν, ἀδελφὸν δὲ ἂν θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ φανῇ τοιαύτη εἰς τοὺς ἀτυχεῖς γεωργοὺς καὶ οἱ τρωμεροὶ δῖποδες ἄπτεροι καὶ πλατυώνυχες ἢ μᾶλλον γαμψώνυχες μύρμηκες τῶν ἀλωνίων, δηλαδὴ οἱ τοκογλύφοι.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τῇ 13 μ.μ. ἀκριβῶς ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀνέγνω ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Νομοθετικοῦ τὸν ἐναρκτηριον λόγον διαρκέσαντα περίπου 15 λεπτά. Κατόπιν ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. Κόλλυερ, Χείδεσταμ, Πασχάλη, Ν. Ρούσου, Μαλικίδου καὶ Ρασίτ ἐφένδη. Ἡ ἀπάντησις ἀναγνωσθήσεται τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, πρώτην ἤδη φοράν κατέπλευσεν ἐκ Λάρνακος εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἐκ Συρίας προερχόμενον γαλλικὸν ἀτμόπλοιο τῆς ἐταιρίας Μεσταζιερῆ, ὁπερ παραλαβὸν ἀρκετὸν φορτίον οἰνων καὶ ἀλεσμένου χαρουπίου ἀνεχώρησε τὴν ἐπιούσαν. Θὰ προσεγγίζωσιν εἰς τὴν πόλιν μας ὁσάκις εὐρίσκεται φορτίον, νομίζομεν δ' ὅτι θὰ εὐρίσκωσι πάντοτε καὶ οὕτω θὰ προσεγγίζωσι τακτικῶς. Πράκτωρ διωρίσθη ὁ κ. Σπ. Ι. Ἀραούζος.

Ὁ χθὲς ἐσπέρας δοθεὶς ὑπὸ τῆς νεολαίας μας χορὸς ἐν τῇ λίαν καταλλήλῳ καὶ εὐπρεπῶς διακοσμηθῆσιν οἰκίᾳ τοῦ κ. Π. Δ. Παπαδάκη ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προστασίαν τῆς Κυρίας Γ. Δ. Κακαθύμη, διεξήχθη πάνυ καλῶς καὶ εὐαρέστως, τῶν συνελθόντων ἀποχωρησάντων μολὶς τῇ 4ῃ ὥρᾳ τῆς πρωίας.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ἡ κοινωνικὴ τῆς πρωτευούσης κατάστασις εἶνε λίαν λυπηρά. Ἀπὸ τῶν δημαρχιακῶν ἀνεπτύχθησαν πάθη, ἅτινα ὁσημέραι εὐρύνουσι τὸ με-

ταῦ δύο ἀντιπολιτευομένων μεριδίων χάσμα, ἡ δ' εὐθύνη τῶν τοιούτων ἀποτελεσμάτων ἐπιβαρύνει ἐξ ἴσου καὶ τοὺς ἔχοντας δικαίον καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας. Λυπηρὸν, λυπηρότατον, ὅτι ἐν ἡμέραις καθ' ἃς μόλις ἐν τῇ ἐνώσει καὶ ὁμοφωνίᾳ ἐγκρίνεται ἡ ἰσχύς, νὰ πλάττηται ἐξ ὑπογείου μῆλον ἔριδος καὶ δὴ καὶ σεσηπῶς, καὶ νὰ δημιουργῶνται πάνδημοι διχόνοιοι καὶ διαιρέσεις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπολήγουνται ἢ εἰς ἀμείβαιαν ὕλην τε καὶ ἡθικὴν βλάβην. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος ἔπαινος ὀφείλεται τῇ μερίδι ἐκείνῃ, ἥτις, πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς κατ' ἄμφω κοινῆς ταύτης βλάβης, ρίψη πρώτη τὰ ὅπλα, ἀναγκαιζομένη ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τείνουσα χεῖρα συμφιλώσεως καὶ εὐγενοῦς συμπράξεως ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Ἐπιθυμοῦμεν ὅσον τάχιον νὰ διαδώσωμεν μετ' ἐπαίνων μίαν τοιαύτην προσφιλή διὰ τὸ προσφιλὲς ἡμῖν κοινὸν τῆς πρωτευούσης στιγμήν, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ ὀρθῶς νοουμένη φιλοπατρία τῆς ὁλεθρίως ἀναπτυσσομένης μικροφιλοτιμίας.

Τὸ παρὰ τὸ χωρίον Πύργον ἀνακαλυφθὲν ὑπόγειον ἐν ᾧ εὐρέθη ὁ ἀπηνθρακωμένος, δυστυχῶς, σίτος, (ἄνθρακες ὁ θησκυρὸς), ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν, διευθύνεται ὑπογείως πρὸς τινὰ ἀρχαῖον πύργον (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου) φέρει δὲ καθ' ὥρισμένας ἀποστάσεις καὶ ὁπᾶς ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μέχρι τοῦ υπογείου, αἵτινες ἐχρησίμευον φαίνεται ὡς φεγγίται. Ἀνακριδὲς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ σίτου ἀναβαίνει εἰς γιλ. κοιλὰ, ὡς μᾶς εἶχον εἰπεῖ, εἶνε ὅμως μεγάλης ποσότητος καὶ καθ' ἃ φαίνεται, μεμιγμένον μετὰ κριθῆς, ἐπίσης ἀπηνθρακωμένης. Ἀπηνθρακωμένην πλέον εὐτυχίαν μᾶς δίδει ἡ μαύρη μας γῆ.

Τὴν Πάφον ἀπὸ τινος, σείουσιν ἐπανελημμένοι σεισμοὶ ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω εἰς τὴν ἐκείθεν ἐπιστολήν. Ὁμολογουμένως τὰ μαῦρα καὶ σκοτεινὰ, πλὴν ξηρὰ νέφη, ἅτινα κατ' αὐτὰς ἐκάλυ-

πτον τὸν ὁρίζοντά μας πρὸς τὸ ΒΔ. μέρως, εἶχόν τι τὸ ἰδιόζον καὶ ἀφύσιον.

Τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐνῷ ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαδάκης ἐξ ἀγίου Μαντος εὐρίσκετο εἰς Λεμεσό, κλέπτει τρυπήσαντες τὸν τοῖχον τῆς οἰκίας του εἰς τὸ χωρίον του, ἀφῆρσαν πᾶν ὅ,τι εἶχε, προϊόν ἐργασίας πολλῶν ἐτῶν, ὡς καὶ τὰ γραμματιά του. Περιττὸν πιστεύω νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε ἄγνωστοι οἱ δράσται. Περιέργον θὰ ἦτο ἂν ἐγένοντο γνωστοί.

Ἐκ τῶν βουλευτῶν τοῦ διμερισματὸς Λεμεσσοῦ—Πάφου ὁ κ. Γ. Μαλικίδης καὶ ὁ Ρασίτ ἐφένδης ἀνεχώρησαν διὰ Λευκωσίαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας, οἱ δὲ κ. κ. Σωκράτης Ν. Φραγκοῦδης καὶ Μ. Η. Μιχαηλίδης ἀπῆλθον σήμερον.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀντηλλάγησαν ἐν Καθολικῇ οἱ ἀρραβῶνες τῆς εὐ ἡγμένης δεσποινίδος Ἐλισάβετ Χρυσάνθου μετὰ τοῦ καλοῦ νέου Νεοκλέους Ἀναστασίου. Ἡ «Σάλπιγξ» τῆς εὐχεταί ταχέαν τὴν γέννησιν.

Χάριν περιεργείας ἀναγράφομεν ἐνταῦθα τὰς τρεῖς συζύγους τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καρόλου—Λουδοβίκου—Ἰωσήφ—Μαρίου, ἀδελφοῦ καὶ διαδόχου τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας—Τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1856 ἐνομιμύθη τὴν Μαργαρίταν—Καρολίαν—Φρειδερίκην—Σεσίλην—Αὐγούσταν—Ἀμυλίαν—Ἰωσηφίνην—Ἐλισάβετ—Μαρίαν—Ἰωάνναν, (δηλαδὴ μίαν εἶνε ὅλη αὐτή), θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας Ἰωάννου, ἐγγεγενημένη δὲ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1858. Ἐνομιμύθη τὸ δεύτερον τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1862 τὴν ἀρχιδούκισσαν Μαρίαν—Ἀννόνειαν—Ἰσαβέλλαν—Φιλομένην—Σαβασίαν, θυγατέρα τοῦ ἀποθ. Φερδινάνδου τοῦ Β' βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν. Χρηρῆσας καὶ πάλιν συνεζεύχθη τὸ τρίτον τῇ 27 Ἰουλίου 1873 τὴν ἀρχιδούκισσαν Μαρίαν—Θηρεσίαν—Φερδινάνδην—Εὐλαλίαν—Λεοπολδίνην—Ἀδελαΐδαν—Ισαβέλλαν, (ἀναπνεύσασα ὀλίγον) —Καρλότταν—Μιχαήλν—Ραφαήλν—Γαβριέλλαν—Φραγκίσκην κτλ. ἀκόμη. Τρεῖς γυναῖκες μὲ 26 ἀνόματα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Λευκωσία τῇ 28 Φεβρουαρίου 89. Χθὲς ἦν τὸ ἀνοιγμα τοῦ Βουλευτηρίου. Ἀπὸ τῆς 2 σχεδὸν μ.μ. ὥρας μία ὀλὴ ζαπτιέδων καὶ ἐτέρα ἐφίπων, ὡς καὶ ὁ λόχος τοῦ ἐνταῦθα ἀγγλικοῦ κρατοῦ ἐξῆσαν εἰς γραμμάς πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου. Κόσμος πολὺς, ὡς πάντοτε, συνεσωρεύθη τὴν 3ην ἀκριβῶς ἐπεφάνη ἡ φέρουσα τὸν

Μ. Ἀρμόστην μετὰ τοῦ γραμματέως καὶ ὑπασιπτοῦ τοῦ ἁμαξῆ. Ἀμα δὲ Μ. Ἀρμόστης εἰσῆλθεν ἐν τῇ τοῦ Βουλευτηρίου αἰθούσῃ, ἀπὸ πρῶτον ἐγκατέστησε τοὺς παρεστώτας καὶ τοὺς Βουλευτάς, ἤρξατο ἀναγινώσκων τὸν λόγον, ὅστις διήρκεσε περὶ τὰ 15 λεπτά, καὶ εἶτα ἀποχαιρετήσας ἀπῆλθεν.

Αἱ ἀπόκρεω ἀπὸ χρόνου εἰσγρόνον κἄτέρχονται. Ἡ ψυχρότης εἶνε τοσαύτη ὥστε καὶ κατωτέρω τοῦ μηδενικοῦ θὰ κατέλθωσι. Καίτοι ὁ καιρὸς ἦτο λαμπρὸς οὐδὲν κακὸν καὶ ἄξιον λόγου εἶδομεν. Πποσωπιδόφοροι τινὲς ἀγυιόπαιδες μόνον περὶτῆρχοντο, τείνοντες καὶ τὴν χεῖρα διὰ δεκάραν ἢ εἰκοτάραν. Οὐδὲν εὐφύες, οὐδὲν σκόπιμον τὰ πάντα κενὰ καὶ οὐδὲν καινόν. Ἀλλοτε ἡ νεολαία διὰ τῆς μασκαρεύσεως τῆς (ἃς μοι συγγνωρῆθῃ ἢ φράσις) ἐμασκάρευε πράγματα ἄξια μασκαρεύσεως ἐνῶ σήμερον ἐπειδὴ τὰ πάντα ἐμασκαρεύθησαν καὶ δὲν εὐρίσκει τις πῆλον πρῶτον καὶ ποῖον δεῦτερον νὰ διακωμωδῇ, ἐγκαταλείπει τὰ πάντα. Τὸ ζήτημα τῆς αὐτοσυνητρήσεως κατήντησε τόσον μέγα, ὥστε ἐνώπιόν του σιγᾷ πᾶν ἄλλο ζήτημα.

Ἀπὸ τινος ἐπικρατεῖ καιρὸς ἕαρος, καιρὸς θερμὸς, ὑποβοηθῶν θαυμασίως τὴν αὐξησιν τῶν σπαρτῶν. «Ρεμβόπους».

—ο—

Ἐκ Βαρωνίων.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον παῖδά τινα ἐκ τοῦ χωρίου Στύλλους ἀγοντά μόλις τὸ 17ον ἔτος, καὶ κτίζοντα ἐνταῦθα κατεπλάκωσε τοῖχος κρημνισθεὶς ἐπ' αὐτοῦ. Ἀμέσως πάντες οἱ ἐκεῖ συνεργάται τὸν ἐξέβαψαν, ἀλλὰ φεῖ! εὐρον αὐτὸν ἄπνον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστραμμένον πρὸς τὰ νῦτα. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ δυσυχὴς πατήρ του, κατῆλθεν ἐνταῦθα ἐπὶ σκοπῶ νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὸ χωρίον διὰ νὰ κάμωσι τὴν Ἀπόκρεω, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπέμρωτο νὰ συνδεύσῃ αὐτὸν εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ ὅχι εἰς τὸ χωρίον, διότι, «ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θεὸς κελεύει».

Ἐπειδὴ ὁ παῖς οὗτος ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τεχνιτῶν τινῶν, ἡ ἀσυνομία ἐπεμδάσα ἔκαμε τὰς δεούσας ἀνακρίσεις, καὶ κατόπιν τοὺς προσεκάλεσε ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, ἔνθα ὁ Πρόεδρος ἀπέρριψε τὴν ὑπόθεσιν, εἰπὼν ὅτι εἰς τοιαύτας ἐργασίας, ἐνίοτε συμβαίνουσι τοιαῦτα δυσυχήματα.

—ο—

Ἐν Κτηματί. 16) 28 89.

Τῇ Συντάξει τῆς «Σάλπιγγος».

Πάντη ἀκατανόητος καὶ μυστηριώδης ἡ τῆς ἀτμοσφαιρας κατάστασις.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν διατελοῦμεν σχεδὸν ὑπὸ σκιᾶν, ὡς ἐκ

τῆς ζοφερότητος τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τῆς ἐντεῦθεν σκοτίας τοῦ αἵματος μινιδιωντος καὶ τὴν δρασιν καταθέλλοντος ὀρίζοντος ἡμῶν.

Συχναὶ δονήσεις σεισμῶν κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαστήματα ἐπισημαίνονται οὐκ εἰς μικρὸν ἐνέβαλον ἅπαντας φόβον.

Εἰς τὰς 3 μεσοῦντος καθ' ἡμᾶς περὶ τὴν 6-25' Τῆς πρωίας τρεῖς ἀρκούντως ισχυρὰ καὶ ἀλλεπαλλήλους δονήσεις σεισμῶν ἠσθάνθημεν.

Τὴν ἀντιπροχθεὶς Δευτέραν 13. ὀδεύοντες περὶ τὰς 2 μ. μ. καὶ αὐθις ἠσθάνθημεν μικρὰν δονήσιν σεισμῶν δις ἐπαναληφθέντος περὶ μέσας νύκτας τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, καὶ αὐθις ἐπισημαίνοντος κατὰ τὴν 4-15' τῆς πρωίας.

Τὴν 3 ὥραν τῆς πρωίας τῆς χθὲς καὶ αὐθις ἠσθάνθημεν ἐτέραν δονήσιν σεισμῶν, καὶ ἄλλην περὶ τὴν 11-30' τῆς χθὲς μ. μ. πρὸς τὴν σήμερον.

Προφανῶς οἱ τοιαῦται ἀλλεπαλλήλοι δονήσεις, καὶ τὰ τὴν ἀτμοσφαιραν κατακαλύπτοντα πυκνὰ καὶ ὁλως ἰδιόζοντα ἄβροχα νέφη, δὲν εἶναι, κατὰ φυσικοὺς λόγους, εὐχάριστα προσηνέματα, ἀλλὰ, Κύριος οἶδε, ὅτι προσηνίζονται.

Ὁ Θεὸς γένοιτο ἵλεως.

Τὰ τοῦ διδασκέντος δράματος.

Τὸ προαγγελθὲν δράμα ἐδιδάχθη τὸ προπαρελθὸν Σάββατον 4 μεσοῦντος καθ' ἡμᾶς.

Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους, καὶ ἰδίᾳ ἡ τοῦ ὠραίου φύλου ἦν ὁλως προτοφανὴς διὰ τὸ Κτήμα.

Ἡ ἐκτύλιξις τῆς ὑποθέσεως τοῦ δράματος ἐστέρθη ὑπὸ πλήθους ἐπιτεχίας· ἅπαντες οἱ νεαροὶ ἠθοποιοὶ ὑπεδύθησαν τὰ διὰφορα τοῦ δράματος πρόσωπα μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ἐπιτεχίας· τὰ χειροκροτήματα ὑπερῆσαν συγχρότητα καὶ παταγώδη, προδιδόντα τὴν πλήρη ἐπιτεχίαν. Κατὰ τὰ διαλείμματα ἐρχώμενος ἐπαύριζε μουσικὴ πρὸς τέρψιν τῶν θεατῶν. Ἡ παράστασις ἔληξε περὶ τὴν 11-45' ὁπότε ἅπαντες ἀπῆλθον κομίζοντες τὰς γλυκυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Τὸ ἐξ εἰσιτηρίων καὶ λοιπῶν προῶν ἀνῆλθεν εἰς τὰς 8 περίπου Στερίνας.

Τὸ δὲ ἔξοδα εἰς Λίρ. 5-10-0 ὡς ἔγγιστα.

Τὴν μεθαύριον νύκτα 18 τρέχ. διδασκῆσεται ἀπὸ σκηνης τὸ ὠραιότατον δράμα:

«Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ραββίνου», ἡτοι «θηρησκία καὶ ἐρώς» μετὰ δύο κωμῶδων, ὁ «Πειρασμένος Ποιητής» καὶ «οἱ τρεῖς φουκαράδες φοιτηταί».

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ αὐθις ἀθρόον θὰ συνέλθῃ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως.

—ο—

Ἐκ Κυθραίας.

Κατὰ τὴν 9ην μ. μ. ὥρα τῆς 7 Φεβρ. 89, ὁ ἐκ Χάρτζας (Ἐπαρχία Κερυνείας) Φυλακτὸς Σάββα, εἰκοσὶν ἔως εἰκοσι δύο ἐτῶν ἐπυροβολήθη ἀνευ κινδύνου ὑπὸ τινος ἐρχώμενου του, ὅστις συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἐν Κερυν. ἀστυνομίας μετὰ τινος ὥρας, ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰδοποιηθείσης. Λέγεται δὲ ὅτι ἐπυροβολήσεν αὐτὸν ἀντ' ἄλλου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Κυθραίᾳ λειτουργούντα τέσσαρα σχολεῖα ὁ ἐπίτοπος τῶν τοιούτων, κ. Ἰωάννης Σπένσερ. ὅστις ἐνεκα τῶν κόπων οὐκ καταβάλλει ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν τέκνων τῆς Κύπρου, καὶ διὰ τῆς ἀόκνου ἐπιδιώξεως τοῦ καθήκοντός του, καθίσταται ἀξίεπαιρος, τὴν ἐπαύριον δ' ἀνεχώρησε πρὸς ἐπίσκεψιν ὁλων τῶν σχολείων τοῦ διαμερίσματος τούτου.

Ἡ κατὰ τοῦ Μιχαὴλ Θεοχάρη ἐκ Κυθραίας ἐπιβληθεῖσα θανάτικὴ ποινὴ, ἐκτελεσθήσεται μετὰ τινος ἡμέρας ἐν Κερυνείᾳ.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχομεν ζεστόν θερμὸν ἥλιον ὅστις ἀναπτύσσει θαυμασίως τὰ καλῶς προποτισθέντα σπαρτὰ κλίνει δμως ἡδὴ εἰς τὰς βροχὰς, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ διαψευσθῶ.

—ο—

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Κατωρθώθη χάριτι θεῆς ἡ σύστασις σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ μας ὑπὸ διδασκαλόν τὸν ἠθικώτατον καὶ ἐπιμελέστατον νέον κ. Κωστ. Ἡλιάδην. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ στερήσῃ ἡμᾶς τῆς ἀναγκαίας ἐπιχορηγήσεως.

Κατὰ τὴν 2. Φεβρ. εορτὴν καθ' ἣν τὸ χωρίον πανηγυρίζει καὶ καθ' ἣν πολλοὶ τῶν περίεχων χωρίων συναθροίζονται, ὁ ρηθεὶς διδασκαλός μας ἀνέπτυξε λίαν ἔκτενως τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' Ἐκκλησίας, τὸ δὲ πλῆθος ὁλων μετὰ μεγάλῃς προσοχῇ εἶχε προσηλωμένα πρὸς τὸν διδασκαλόν καὶ δῆγμα καὶ προσοχήν.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἱκανότης αὐτῆ τοῦ διδασκαλοῦ μας, ἡ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐπιμελεία του ἡ χρηστότης καὶ καλοὶ πρὸς πάντας τρόποι του μᾶς κατέβησαν.

Ἐκ Πραστέιου τοῦ Κελλακίου.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 19 ἀριθμοῦ.

Σκαλτσούνη Ἀνθρωπολογία (ΣΤ')

Θεωρίαι καταδικασθεῖσαι ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ ἐν Ἑλλάδι διδασκόμεναι ὡς ἐπιστημονικαὶ ἀλήθειαι.—Α. Ρ. Ραγκαβῆ περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Θεολογίας καὶ τῶν διδασκομένων αὐτῇ μελλόντων κληρικῶν.—ΓΡ. Γώγου ἀρχιμανδρίτου. Ἐνέργειαι πρὸς ἀνθρώπινον τοῦ κληρ. Μ. Γαλανοῦ. Αἱ «ψυχώσεις» Β'.—Κ. Διαλεσιμᾶ. Ἡ Ἀλήθεια ποίημα.—Πῶς πρέπει νὰ φερωμεθα πρὸς

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.—Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Βουλαντζέ.—Ἀλληλογραφία.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

Περιεχόμενα τοῦ β'. τόμου τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἀρίστου τούτου διὰ τὸν λαὸν ἀναγνώσματος.—

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ δράματος «Φίλιππος καὶ Ὀλυμπιάς».—Οἱ Ζάππαι καὶ τὸ Ζάππειον μετὰ εἰκόνων.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

«ΕΛΙΚΩΝ».

Περιοδικὸν μετ' εἰκόνων δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον. Τετρία.—Ποίησις.—Τέχνη.—Δράμα.—Μυθιστορία.—Ἡθὴ καὶ ἔθιμα.

Τὸ ὥραιον τούτο εἰς τὸ εἶδος τοῦ περιοδικοῦ, ἐκδιδόμενον λίαν φιλοκάλως κατὰ δεκαπενθήμεριαν καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 8 σελίδων εἰς μέγα 4ον, θὰ περιέχῃ μυθιστορίας ἠθικωτάτας, πρωτότυπα διηγήματα, ποιήματα καὶ δράματα τῶν ἐπιφανεστάτων ποιητῶν παντὸς ἔθνους καὶ πάσης βιογραφίας καὶ τῆς εἰκόνος αὐτῶν, περιγραφὰς διὰ ἀφῶρων χωρῶν καὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμων τῶν ἐν αὐταῖς οἰκούντων, ἀνέκδοτα ἀστεία κ. λ. κ. λ.

Πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ διατρίψῃ τὸν χρόνον τῆς σχολῆς αὐτοῦ τερπόμενος ἢ διδασκόμενος δύναται ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων, (8 χρυσῶν φράκων ἐτησίως) νὰ κατέχῃ τὰ ἀριστουργήματα τῆς διανοίας τῶν ἐπιφανεστάτων παντὸς ἔθνους συγγραφέων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαδάκης ἐκ τοῦ Ἀγίου Μάρμαντος εἰδοποιεῖ τοὺς οφειλέτας αὐτοῦ ὅτι πᾶσα εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ἴδιον αὐτὸν γενομένη ἢ γενησομένη κατὰ μέρος ἢ κατὰ τὸ ὅλον πληρωμὴ εἶνε ἄκυρος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—ο—

Ἀθῆναι.

Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὤρισθη διὰ τὸ ἔτος 1889 εἰς 26,340 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς στρατιώτας.

Τηλεγραφήματά τινα ἐκ Τεργέστης βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ χρεωκόπια τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Αὐστριακοῦ Λόυδ. Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ παράσχωι τὰ αἰτούμενα ἐκονομικὰ βοηθήματα εἰς τὴν κινδυνεύουσαν ἐταιρίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μέχρι ταῦδε τοσαύτας κατέβαλε μερίμνας καὶ δαπάνας εἰς μάτην, ὡς ἐκ τῶν ὑγέρων ἀποδεικνύεται. Λέγεται, ὅτι μέλλει νὰ συσταθῇ νέα μεγάλη ἐταιρία διὰ ξένων κεφαλαίων καὶ αὕτη θὰ ἐξαγοράσῃ τὰ 80 ἀτμόπλοια τοῦ διαλυομένου Λόυδ ἀντικαθιστῶσα αὐτὸν καὶ ἐπὶ διαφόρων βάσεων διοργανίζουσα τὰς ἐργασίας τῆς.

Βερολίνον, 8.—Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου θεωροῦσιν νῦν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Ροδόλφ

ρος ητοκτόνησε μετά της Βαρω-
νίδος Βετσέρα, αφού διήλθε διασκε-
δάων μετ' αὐτῆς δύο ἡμέρας. Η-
τοκτόνησεν ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Μά-
γερλιχ.

Παρίσιοι, 8.—Ο «Φιγαρώ» δη-
μοσιεύει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Ρο-
δόλφου πρὸς τὸν Δούκα τοῦ Βρα-
γάνς.

Φίλε

Ἀνάγκη νὰ ἀποθάνω. Μοὶ εἶναι
ἀδύνατον νὰ πράξω ἄλλως. Ὑγιαί-
νε καὶ Χαῖρε.

Ὁ Σὸς Ροδόλφος.

Ἐπίσης δημοσιεύει τὴν ἐξῆς τῆς
Βετσέρα πρὸς τὴν βαρωνίδα μητέ-
ρα της.

Φίλη Μητέρα

Ἀποθνήσκω μετὰ τοῦ Ροδόλφου.
Ἀγαπώμεθα παρὰ πολὺ. Συγχώρη-
σόν με. Χαῖρε.

Ἡ ἀτυχὴς σου Μέρυ.

Υ. Γ. Ὁ Μωράτις (ἀμαξηλάτης
τοῦ Ροδόλφου) ἤσε θαυμασιῶς τὴν
νύκτα ταύτην.

Παρίσιοι, 14.—Εἰ καὶ ἡναντιοῦ-
το τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ ἐψήφι-
σε τὴν ἀναβολὴν τῶν συζητήσεων
περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγμα-
τος διὰ πλειονοψηφίας 89 ψήφων.

Ὁ κ. Φλοκέ προεῖπεν ὅτι θὰ δώ-
σῃ τὴν παραίτησίν του.

Ἡ ἀποτυχία τῆς συζητήσεως πε-
ρὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντά-
γματος καὶ ἡ παραίτησις τοῦ ὁ-
πουργείου ἦσαν ὅλως ἀπρόοπτα. Προ-
κηρύξεις τοῦ κρατηγοῦ Βουλανξέ δι-
εκδιῶσι ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα ὅτι
ἀνέτρεψε τὸ Ὑπουργεῖον, οὐ τὸ πε-
ρὶ ἀναθεωρήσεως σχέδιον ἦτο. προς-
ποίησις. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐγ-
γίζει.

Λονδίνον, 14.—Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
Πάρνελ καὶ «Χρόνου» ὁ «Χρόνος»
προσέγγαγε τὰς ἐπιτάλας τοῦ Πάρνελ
καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς ἀπόδειξιν ὅτι
ἡ ὑπογραφή του ἦτο γνησία. Λί-
ραι 3,000 ἐπληρώθησαν διὰ τὰς ἐ-
πιτολάς καὶ ἑτέροις τρισχίλια εἰς τὸν
ὑπάλληλον τῆς μουσικῆς ἀκυνομίας.

Ὁ συνήγορος τοῦ «Χρόνου» ἀπέ-
δειξαν ὅτι ὁ Πίγκοτ ἄλλοτε συν-
τάκτης τῆς «Σάμροκ» παρέσχε τὰς
ἐπιτολάς τοῦ Πάρνελ αἰτίνας θὰ ὑ-
ποβληθῶσιν εἰς πραγματογνώμονα
πρὶν δημοσιευθῶσι.

Βερολίνον, 15.—Ὁ λοχαγὸς Βί-
σμαν ἀπῆλθεν.

Λονδίνον, 15.—Ὁ συνήγορος τοῦ
«Χρόνου» ἐδήλωσεν ὅτι ὁ κ. Πίγ-
κοτ ὥσπερ ὅτι ὁ κ. Λαδουαέρ
προσέγγεικεν αὐτῷ 1,000 λίρας ἵνα
μαρτυρήσῃ ὅτι ἐπλάσσογράφει τὰς
ἐπιτολάς τοῦ Πάρνελ.

Ἄδεν 15.—Λέγεται ὅτι ὁ Ἀτ-
σινὼφ ἐξῆσε τὴν ρωσικὴν σημαί-
αν ἐν Σαγκάλλο.

Παρίσιοι, 16.—Ὁ κ. Μελὴν ἐ-
δέχθη τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ
Ὑπουργεῖον.

Ρώμη, 16.—Ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε
τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν
κ. Κρίσπην διὰ πλειονοψηφίας 132
ψήφων.

Παρίσιοι, 18.—Ὁ κ. Ρουδιέ θὰ
γείνη πιθανῶς Ὑπουργὸς τῶν ἐσω-
τερικῶν, ὁ κ. Φρεσινέ ἢ ὁ κ. Ριβὸ
τῶν ἐξωτερικῶν.

Βερολίνον 18.—Ὁ «Ταχυδρόμος»
λέγει ὅτι νέφος πολέμου φαίνεται
ἐν Εὐρώπῃ.

—Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Δουκὸς τοῦ
Κάμπριτζ εἰς Γιβραλτάρ εἶναι ση-
μαντικὴ κατὰ τοῦτο καὶ θὰ ἔχῃ ἀ-
ποτέλεσμα τὴν ἀμεσον βελτίωσιν
τῶν ὁχυρωμάτων.

Ρώμη, 18.—Ἡ ἀντιπρόεδρος ἐ-
ξακολουθεῖ νὰ ζητῇ ψήφον μομφῆς
ἐναντίον τοῦ κ. Κρίσπην. Ἡ Βουλὴ
ἐψήφισεν ἐκ νέου πρότασιν ἐμπιστο-
σύνης ἐν σχέσει πρὸς τὴν κρατιω-
τικὴν διοίκησιν.

Πετρούπολις, 18.—Κατὰ τηλε-
γράφημα ἐκ τοῦ Σάρτζου ὁ ἐμίρης
ἀπρακτεῖ ἐν Μαζάρι Σερίφ καὶ οὐ-
δεμίαν ποιεῖ πολεμικὴν παρασκευήν.
Τὸ ρωσικὸν ἐμπόριον ἐπανελήφθη.

Παρίσιοι, 18.—Ἐνεκα τῶν κω-
λυμάτων ἅτινα ἀπῆντησεν ὁ κ. Με-
λὴν ἀπέσχη τῆς ἐντολῆς τοῦ σχημα-
τισμοῦ Ὑπουργείου. Πιστεύεται ὅτι ὁ
κ. Καρνὸ θὰ καλέσῃ πάλιν τὸν κ.
Ρουδιέ.

—Ὡς βέβαιον ἀγγέλλεται ἐκ Βε-
ρολίνου ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλι-
έλμος, πρὶν ἢ κατέλθῃ εἰς Κων)-
τινούπολιν καὶ Ἀθήνας, θὰ ἐπισκε-
φθῇ κατὰ τὸ θέρος τὴν γηραιὰν
προμήτορά του βασιλισσαν τῆς Ἀγ-
γλίας. Ἡ ὑπουργικὴ «Σημαία» τοῦ
Λονδίνου, εὐχομένη νὰ γίνη ἡ ἐπι-
σκεψίς, τι τάχιον, βεβαίως ὅτι ὁ
αὐτοκράτωρ θὰ τύχῃ ἐγκαρδίου δεξι-
ώσεως, ἥτις θὰ διασκεδάσῃ πᾶν ἱ-
χνος ἀμοιβαίας δυσθυμίας καὶ πᾶ-
σαν παρενόησιν.

—Τὴν ἐνεκα δυσχερειῶν οἰκono-
μικῶν δοθεῖσαν παραίτησιν τοῦ πα-
τριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμου
δὲν ἐδέχθη κατὰ τὰς τελευταίας ἐί-
δήσεις ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις.

—Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας
εἶνε ἐγκυος ἀναμένεται δὲ μετ' οὐ
πολὺ ὁ τοκετὸς αὐτῆς. Γεννωμένου
εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ρουμανίας υἱ-
οῦ, μεταβάλλεται ἡ διαδοχὴ τοῦ
Ρουμανικοῦ θρόνου, ἥτις σήμερον
ἀνήκει εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέ-
ως Καρόλου, πρίγκιπα Λεοπόλδον
Χοενζόλλερν.

—Ὁ ἀποδιδώσας μητροπολίτης Ἀ-
θηνῶν ἐγκαταλείπει περιουσίαν ση-
μαντικὴν ἀνερχομένην εἰς 600,000
δραχμῶν. Κληρονόμοι εἶνε, ἐνόςφ-

δὲν φαίνεται διαθήκη, εἰς ἱατρὸς ἀ-
δελφὸς τοῦ καὶ μία ἀγαμὸς ἀδελ-
φὴ του.

—Ὑποκάτω τῶν Ἀθηνῶν εὐρέ-
θησαν διάφοροι μεγάλοι καὶ μικροὶ
ὕπόνομοι λίθιναι καὶ κτισταί, ὕγροι
καὶ περὶρρυτοί.

—Ὡς προσωρινὸν μέγαρον τοῦ
διαδόχου ἐνοικιάζονται αἱ ἐπὶ τῆς
λεωφόρου «Ἀμαλίας» δύο οἰκίαι τοῦ
κ. Μενελάου Νεγρεπόντη.

[Τῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Καλλονᾶ ἐκφωνη-
θέντος λόγου κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν Ἱερar-
χῶν ἐν Κτήματι Πάφου περιλήψεως, συνέχεια
καὶ τέλος.]

Ἦδη ἐξετάσωμεν ὅποια ἡ σχέση, ἡ στενὸ-
τάτα συνδέουσα τὸ σῶμα, τὸ ἦθος καὶ τὸ
πνεῦμα.

Ἵποθεσίθω πρὸς στιγμὴν ὅτι περὶ μελῆ-
ται ἡ τοῦ ἦθους καὶ πνεύματος μόρφωσις
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀφίεται οὗτος εἰς τὴν τύ-
χην τῆς φυσικῶτα ὁδουμένης σωματικῆς ἀ-
ναπτύξεως, ὑποδοθηθεμένης ὑπὸ τῆς ἀπαι-
τήτως ἀναγκαιᾶς τροφῆς, καὶ ἄλλων αἰτίων
συντελούντων εἰς τὴν ρώμην τοῦ σώματος.

Τί φρονεῖτε, ὅτι ὁ καθ' ὅλα ἐκείνος τέλειος
τύπος τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπὶ τέλους ἀποθῇ;
Ἀπλούστατα θὰ εἴπῃ τις ἀνθρώπος ἀνάγκη, ὅ-
τι ἀπαίδευτος, βάρβαρος, χονδρὸς τοῦς τρό-
πους καὶ ἄξιος παντὸς οἴκτου διὰ τὴν κτη-
νώδη αὐτοῦ ἠθικοπνευματικὴν κατὰστασιν.

Ἀνεκτὰ θὰ ἦσαν, Κυρίαι καὶ Κύριοι, τὰ
ἀποδοθέντα αὐτῷ ἦκιστα συγκριτικῶς ἀηδῇ
ταῦτα ἐπιθετα, εἰς δὲν διηκοῦντο οἱ δίκην
ἐντονωτάτων διαμαρτυρήσεων βροντώδεις ὡ-
ρυγμοὶ τῶν τῆς ἀγρίας φύσεως θηρίων, ἅτινα
διαρρήδην, καὶ δικαίως, θὰ διακηρύξωσιν ὅτι
ἐσφαλόμεν κατὰ τὰς κρίσεις ἡμῶν, ὑποβι-
βάσαντες τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν τῆς τοῦ ὁμοίου
μας θηριωδίας, ἥς ταῦτα μειονεκτοῦσι.

Καὶ πράγματι δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀδι-
κος ἡ κατὰ τοῦ ἀμορφώτου ἐκείνου, τὴν τε
ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου διαμαρ-
τύρησις τῶν ἀγρίων θηρίων, διότι εἶναι παν-
θομολογούμενον καὶ κοινωνικῶς παραδεξιμέ-
νον ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φύσις ἀγρι-
ωτέρα τῆς ἀνθρωπίνης, διὰ αὐτὴ δὲν τύχῃ
τῆς δεούσης ἡθικῆς κυρίως καὶ πνευμα-
τικῆς μόρφωσως. — «Πηγὴ γὰρ καὶ ρίζα
καλοκάγαθίας, κατὰ Πλούταρχον, τὸ νομί-
μου τυχεῖν παιδείας».

Περιστελλεται ὁμοῦ τὸ κακὸν, κολάζεται
τὸ πᾶρμα, ὅλως διόλου ἄλλην λαμβάνον
χροιάν, ὅταν ἡ τοῦ σώματος ἀνάπτυξις συν-
οδεύηται καὶ ὑπὸ χρηστῶν ἡθῶν, τῶν καὶ
ἀνευ τῆς τοῦ πνεύματος ἀναπτύξεως ἀποκτη-
μένων. — Προφανῶς ἀπαντῶσι οἱ ἄνθρωποι δὲν
ἠτύχησαν νὰ τύχωσιν ἀνωτάτης, μέσης,
ἢ καὶ κατωτάτης παιδείσεως ἐκ τούτου δὲν
ἀκολουθεῖ ὅτι καὶ οὗτοι ἐν ἰσῇ δύνανται νὰ
καταταχθῶσι μοῖρα πρὸς τὸν ἀμόρφωτον ἐκεῖ-
νον καὶ θηριώδη ἄνθρωπον, τὸν στερούμενον
πρὸς τὴν τοῦ πνεύματος μόρφωσιν καὶ τῆς
τῶν ἡθῶν ὁ μετὰ τῆς σωματικῆς ἀναπτύξε-
ως καὶ τὰ ἦθη ἐνταυτῷ καλλιεργῶν. Ἀνθρω-
πος, ἀπλῶς δύναται νὰ νομομαθῇ ἀπαίδευτος,
ὅχι ὁμοῦ ἀνάγωγος ἢ καὶ θηριώδης.

Ὅθεν ἡ ἀπαιδευσία δὲν εἶναι ἀμάρτημα
δὲν εἶναι κακία, δὲν εἶναι ἑλλειψίς παντε-
λοῦς ἀνατροφῆς, διότι ἡ ἀνατροφή ἐγκτεται
εἰς τὰ καλὰ καὶ χρηστὰ ἦθη, τὰ ἄλλως,
ὡς προεῖρηται, ἀποκτώμενα καὶ ἀνευ τῆς
παιδείας.

Πόσοι ἄνθρωποι ἀπαίδευτοι, ἀλλὰ τὰ ἦθη

καλῶς μεμορφωμένοι, δὲν εἶναι χρηστοὶ πο-
λίται, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, ἐνθερμοὶ πατριῶ-
ται, ἐντιμοὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἀκριβεῖς
εἰς τὸ καθῆκον, καὶ ἀξιοσέβαστοι οἰκογενει-
άρχαι; Ταῦτα ὁμοῦ λέγοντες δὲν ἐννοοῦ-
μεν καθ' ὅλοκληρίαν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν
ἀπαιδευσίαν, τὴν ἄλλως αὐστηρῶς πλέον μὴ
ἐπιτερομένην ἐν ἐγγύς χρόνοις δεκάτῳ
ἐννιάτῳ αἰῶνι, ὅποτε ἀνευ γραμμάτων δυσ-
χερὲς ὅφ' ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἐπόψεις, ἵνα
μὴ εἴπωμεν ἀδύνατος, καθίσταται ἡ ζωὴ.

Ἐφ' ὃ εἰς τοῦτο ἀποδιδόντα ἀπαντα
τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, πυρετωδῶς ἐργάζον-
ται πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας, συσταίνοντα
ἀπανταχοῦ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐπὶ τὰς ἐσχάτας,
ἐνθα δέκα οἰκοῦσιν ἀνθρώπινον ὑπάρξεις, ἀ-
ρίστα καὶ ἐντελέστατα λειτουργοῦντα ἀνώ-
τερα καὶ κατώτερα Σχολεῖα, ἅτινα ὁμολο-
γοῦμεν ὡς ὑπέρβλη, καὶ εἰσιν ἡ ἀφετηρία τῆς
τριχῶς ἐξετασθείσης ἀνθρωπίνης μορφώσεως,
καὶ τοῦ ἐντεῦθεν καθιστάτος πολιτισμοῦ, οὗ
ἡ πρὸς τὰ πρόσωπα πρόοδος εἰς τὸ ἀκρον
ἄκρον ἀφίκετο τῆς αὐτοῦ τελειότητος σημείον.

Ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ὁ εὐμορφῆρας παιδείας
ἀνθρώπου, ἀμορφῆρας ὁμοῦ ἠθικῆς μορφώ-
σεως, δὲν εἶναι ἑλαττον θηριώδης τοῦ σω-
ματικῶς μόνον ἀναπτυχθέντος, διότι ὁ τοι-
οῦτος μὴ ἀπαλύνων ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν
ψυχὴν, τὸ πρᾶξιον τοῦτο τοῦ ἀνθρωπίνου
σκήφους, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲν ἑλεγ-
χον ἢ τύψιν συνειδέσθαι αἰσθανόμενος διὰ
βδελυράν τινα, ἢ καὶ ἀποτρέπαιον, φέρ' εἰ-
πεῖν πρᾶξιν του, καθίσταται ὁ ἐπιδιδάσκων
πρὸς καὶ ἐπικινδυνώδεστερος ἀνθρώπος τῆς
κοινωνίας, οὗ αἱ πολλαὶ γνώσεις οὐδὲν ἄλ-
λο εἰσιν, ἢ ἀείρους τις πηγὴ ἀλιτηρίου ὕ-
δατος, ἐξ ἧς ἀντλῶν μετὰ πολλῆς τῆς
τέχνης καὶ ἐπιτηδείότητος ποτίζει τὴν μεθ'
ἧς συνδιαγεῖ κοινωνίαν.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, σαφέστατα κα-
ταδείκνυται ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ τε σώ-
ματος τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ πνεύματος δέον
ταυτοχρόνως καὶ παιδιθεῖν νὰ ἐπιδιώκηται,
ἐπειδὴ ἀναπόσπαστος τυγχάνει ἡ μεταξὺ
τῶν ἀλληλουχία, ἡ οὕτως ἀποτελούσα τὴν
ὕγιαν λεγομένην ἀνθρωπίνην μόρφωσιν.

Συνεπῶς οὖν καὶ ἡμεῖς τοῖς προεκτεθείαν,
οὐ μόνον περὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς
παρ' ἡμῖν ἐμπιστευθείσης μαθητιώσης νεό-
τητος ἀσχολούμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἡθι-
κὴν καὶ σωματικὴν, προσπαθοῦντες, ὅση δύ-
ναμις, τοῦτο μὲν νὰ ἐνσπεύρωμεν ἐν ταῖς ἀ-
παλαῖς τῶν μαθητιῶντων καρδίαις τὰς κο-
σμοσωτηρίους χριστιανικὰς ἀρετὰς, τὰς καθω-
ραϊζούσας τὴν ἀνθρωπότητα καὶ συγκρατοῦ-
σας αὐτήν, τὸ δὲ νὰ ἐνισχύωμεν διὰ τῆς
γυμναστικῆς σωμαστικῆς καὶ τὰς τρυφερά καὶ
εὐκαμπτα σώματα αὐτῶν, πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς καθιερωθείσης ἀρχῆς τοῦ «νοῦ» ὕγιᾳ ἐν
ὕγιᾳ ἐνοικεῖν σώματι.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκούντα, προῦν αἰσι, πρὸς
ἀνάπτυξιν τοῦ διαληθέντος θέματος, ὅπως μὴ
ἐπὶ μᾶλλον μνηκύνω τὸν λόγον.

Νῦν δὲ περατῶν τὸν λόγον ἐπικαλοῦμαι
τὴν ἐξ ὕψους θεῖαν ἀντιληψίν, ὅπως φρουρή,
ὑπὸ τὴν κραταιὰν αὐτῆς σκέπην, τὸ προσφι-
λὲς καὶ πολυπαθὲς ἡμῶν ἔθνος σὺν τῇ ἰδίᾳ
Πατρίδι, διαφυλάττῃ πάντα λόγῳ τε καὶ ἐρ-
γῷ εἰς τὰ καλὰ συντελούντα, καὶ καθοδηγῇ
πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν εὐθείαν καὶ σωτήριον
ὁδόν, τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν μόρφωσιν, εὐημε-
ρίαν καὶ πρόοδον τῶν πεπολιτισμένων ἔ-
θνων.

«Ῥένοντο».

Τύποις ΣΑΛΑΜΓΓΟΣ.